

sait faik

**mahalle kahvesi
havada bulut**

öykü

BİLGİ YAYINEVİ

Mahalle Kahvesi-Havada Bulut,
Bilgi Yayınevi'nin 2001'de yayımlanan
15. baskısı esas alınarak hazırlanmış,
dipnotlarla zenginleştirilmiştir.

İÇİNDEKİLER

Mahalle Kahvesi

Mahalle Kahvesi	9
Plajdaki Ayna	16
Uyuz Hastalığı Arkasından Hayal	29
Dört Zait	34
Hallaç	41
Baba - Oğul	48
Karanfiller ve Domates Suyu	54
Bilmem Neden Böyle Yapıyorum?	59
Bir Sarhoşluk	67
Kınalıada'da Bir Ev	72
Süt	76
Gramofon ve Yazı Makinesi	80
Barometre	90
İzmir'e	94
Kış Akşamı, Maşa ve Sandalye	104
Bir Bahçe	108
Bir İlkbahar Hikâyesi	113
Sakarya Balıkçısı	117
Kestaneci Dostum	125
Söylendim Durdum	133

İki Kişiyeye Bir Hikâye	137
Ermeni Balıkçı ile Topal Martı	148
Sinağrit Baba	152

Havada Bulut

Havada Bulut	159
Ay Işığı	175
Havada Bulut	187
Büyük Hülyalar Kuralım	196
Karidesçinin Evi	204
Yorgiya'nın Mahallesi	217
Kurabiye	231
Korkunç Bir Pastane	237
Eleni ile Katina	247
Falcı Matmazel Todori	252
Birinci Mektup	259
İkinci Mektup	263
Sonu	277

Sait Faik

<i>Fakir Baykurt</i>	283
----------------------------	-----

Sait Faik Üzerine

<i>Füruzan</i>	289
----------------------	-----

MAHALLE KAHVESİ

MAHALLE KAHVESİ

Yazın bu küçük mahalle kahvesinin bahçesine sık sık gittiğim için, karayelin, tipinin çılgınca savrulduğu akşam, içeri girdiğim zaman yadırganmadım. Kahve, sapa bir yerdeydi. Yapraklarını dökmüş iki söğüt ağacı ile üzerinde hâlâ üç-dört kuru yaprak sallanan bir asmayı kar öyle işlemiştir ki, bahar akşamları, yaz geceleri pek sevimli olan bahçenin mora kaçan beyaz bir ışıkla dibinden aydınlık haldeki güzelliğine girerken şöyle bir göz attığım halde, camın kenarına yerleşip de buğuları silince uzun zaman daldım, hem sevdalandım. Bu mor ışık o kadar çabuk koyulaştı ki, kahve daha ışıkları bile yakmamıştı. İnce belli çay bardaklarının en güzelini önüme bırakıp giden kahveci;

–Kışın da güzel değil mi, bahçe? dedi.

Bahçedeki mavi boyalı kasımpatılarının üzerine birikmiş karları gösterdi.

–Morukların söylenmeyeceğini bilsem, ışıkları daha yakmazdım ya, dedi, neredeyse homurdanmaya başlarlar.

Kahve, ışıklarını yakınca dışarıdaki karın ışığı söndü. İçeriye göz attım. Sekiz kişi ya var, ya yoktu. Küçük kapağının içinden alevler atarak

yanan sac sobanın sağ tarafının neredeyse kıpkırmızı kızaracağını biliyor, bekliyordum. Yanımda tavla oynayanlar vardı. Bir zaman onlara daldım. Ara sıra camı silerek alnımı camlara yapıştırıp dışarıyı seyrettim.

Evimden çıkınca ortalığın sessizliğini, bu sessizliğe lapa lapa kar yağdığını görmüş, yürümek hevesine kapılmış; anacaddeleri, arkadaş tesadüflerini, malum kalabalık yolları bırakmış, karın daha tez, daha temiz biriktiği, insanların az geçtiği bir semte gitmek üzere تنها tramvaya atlamış, buraya gelmiştim. Ama ben gelirken yarım saat içinde hava değişmiş, karayel kudurmuş, lapa lapa yağan kar, küçücük küçücük soğuk darı taneleri halinde kaynaşmaya başlamıştı.

Kahveciye;

–Bugünkü gazete var mı? diye sordum.

Elime bir gazete tutuşturdu. Bir taraftan kafamdaki havadislere dalmaya çalışıyor, öte yandan kahveyi dinliyordum. Maişet¹ derdi münakaşalarından öte insanlar bir şey konuşmuyorlardı. Bir ara kahvenin kapısı rüzgârla, bir adamla beraber açılıyor, avuçlarını üfleyerek o adam içeriye dalıyor, sobanın önünde karnını, göbeğini, göğsünü, dizini iyice ısıttıktan sonra bir tarafa ilişiyor, ya kendi kendine hülyaya dalıyor, yahut da bir tavla partisinin iki kişilik eğlencesine, oyuncuların itirazına rağmen bir üçüncü olarak katılıyordu.

1) Maişet: Geçim.